

nær Forbindelse med den islandske Befolkning, er en saadan Mening gjældende som den, der er udtalt i Indbydelsen, har jeg troet, at det saavel var i Regjeringens som i den vedkommende Landsdeels og hele Folkets Interesse, at dette Spørgsmaal fik en nøiagtig og grundig Besvarelse her i Thinget. Jeg har derfor udbedet mig Tilladelse til at stille den nævnte Forespørgsel, som jeg nu skal tillade mig at oplæse for den høitærede Regjering, afventende det Svar, som maatte komme derpaa: „I hvilket Omfang trues Island med Hungersnød? Hvilke Forholdsregler har Ministeriet taget til dens Forebyggelse?“

Justitsministeren: Til Besvarelse af den stillede Forespørgsel skal jeg allerede nu tillade mig at meddele det høie Thing de Døphøisninger, som Regjeringen i den omspurgte Henseende har faaet om Tilstanden paa Island. Denne D er, som bekjendt, deelt i 3 Amtmandsdistricter, Nord- og Østamtet, Sønderamtet og Vestamtet. Med Hensyn til Nord- og Østamtet modtog Regjeringen i Løbet af September og October Maanedes 1867 indtrængende Andragender fra Amtmanden og vedkommende Syselmænd i Skagafjords og Øfjords Sysler om, at der efter al Nøielighed vilde være Fare for Hungersnød i den anstundende Vinter, idet navnlig Hø høsten havde været overordentlig slet, saaledes at en stor Deel af Befætningen, navnlig af Køer, havde maattet nedslagtes, og en Deel af dem kun var bleven holdt i nogenlunde Foderstand ved at faae Korn. Dertil kom desuden, at Beholdningen af Korn deroppe, som var tilført af Kjøbmænd, var overordentlig ringe, og de Locale Embedsmænd befrygtede derfor, at naar der ikke blev truffet særdeles Foranstaltning, kunde Hungersnød let indtræffe i Vinterens Løb. Nøiagtige Døphøisninger eller nogen bestemt Skildring af, hvorledes Tilstanden vilde blive, kunde imidlertid selvfølgelig ikke gives allerede paa det Standpunkt. Regjeringen troede derfor ikke at kunne forsvare at indlade at træffe nogen Foranstaltning, men besluttede sig til at indkjøbe et Quantum af 500 Tønder Rug, som blev sendt op til et Handelssted i Øfjords Sysjel med den Be-

stemmelse, at det kunde udleveres til trængende Communer, som derom henvendte sig til Amtmanden eller Syslemænd, dog kun mod contant Betaling, eller, naar Kommunen ikke i Dieblisset saae sig istand til at udrede Betalingen, som Laan, der blev at forrente med 4 pCt. og afbetale i Løbet af 7 Aar. Hvorvidt det har været nødvendigt at benytte denne Foranstaltning i dens Heelhed, og hvorledes Tilstanden har været der paa Stedet i den forløbne Vinter, har Regjeringen ikke modtaget nogen Underretning om fra vedkommende Amt. — Med Hensyn til Sønderamtet modtog Regjeringen i Løbet af Juni og Juli Maanedes dette Aar en meget indtrængende Indstilling fra Stiftamtmanden, som tillige er Amtmand i dette Amt, med Hensyn til, at han havde Grund til at befrygte, at Hungersnød vilde indtræffe i Vinterens Løb. Han havde modtaget en stor Mængde Andragender fra forskjellige Kopper om Eftergivelse af Beskatten, og om Bemyndigelse til at optage Laan for at kunne indkjøbe Korn. Som en af Grundene til, at Hungersnød kunde ventes at ville indtræde, anførte han det meget ringe Udbytte, som Fiskeriet iaar har givet, og han henviser i saa Henseende til en Sammenligning med det foregaaende Aar, da der var udført inellem 16 og 17,000 Skpd. Klippfisk, imedens der i indeværende Aar kun var udført inellem 2 og 3,000 Skpd. Efter den Beregning, som han opstiller, bliver det en Mindreindtægt af 300,000 Rd., hvoraf han antog, at Halvdelen falder paa 2 Sysler, hvor Fiskeriet navnlig er Hovederhvervet, nemlig Skaptafells og Rangarvalla Sysler. Hø høsten havde i Sønderamtet i det foregaaende Aar været meget slet, saa at en Deel af Befætningen maatte nedslagtes, og den tilbageblevne Deel var kun i en ringe Foderstand, hvorfor den altsaa ikke kunde give det Udbytte, som man ellers kunde gjøre Regning paa. Han henlede endvidere Opmærksomheden paa, at Beboernes Deconomi der, som de fleste Steder paa Island, for Søsteden var meget ringe, idet de kun leve fra Haanden i Munden; efter et godt Aar ere de meget tilbøielige til at gjøre store Indkjøb, saaledes at de ikke have Noget at staae imod med, naar der